

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

2005

Julkaistu Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2005

N:o 1215—1226

SISÄLLYS

N:o		Sivu
1215	Laki maahanmuuttajien kotouttamisesta ja turvapaikanhakijoiden vastaanotosta annetun lain muuttamisesta	5301
1216	Laki julkisesta työvoimapalvelusta annetun lain muuttamisesta	5306
1217	Laki työttömyysturvalain muuttamisesta	5312
1218	Laki toimeentulotuesta annetun lain muuttamisesta	5317
1219	Laki kuntien valtionosuuslain muuttamisesta	5321
1220	Laki sosiaali- ja terveydenhuollon suunnittelusta ja valtionosuudesta annetun lain 18 §:n muuttamisesta	5323
1221	Valtioneuvoston asetus julkisesta työvoimapalvelusta annetun valtioneuvoston asetuksen muuttamisesta	5324
1222	Valtioneuvoston asetus julkiseen työvoimapalveluun kuuluvista etuuksista annetun valtioneuvoston asetuksen muuttamisesta	5326
1223	Valtioneuvoston asetus julkisen työvoimapalvelun toimeenpanosta annetun valtioneuvoston asetuksen muuttamisesta	5327
1224	Valtioneuvoston asetus työttömyysetuuden työvoimapoliittisista edellytyksistä annetun valtioneuvoston asetuksen 4 §:n muuttamisesta	5328
1225	Valtioneuvoston asetus työttömyysturvalain täytäntöönpanosta annetun valtioneuvoston asetuksen muuttamisesta	5329
1226	Maa- ja metsätalousministeriön asetus lihasta ja lihatuotteista Euroopan yhteisön sisämarkkinakaupassa annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen kumoamisesta	5332

N:o 1215

Laki

maahanmuuttajien kotouttamisesta ja turvapaikanhakijoiden vastaanotosta annetun lain muuttamisesta

Annettu Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 2005

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan maahanmuuttajien kotouttamisesta ja turvapaikanhakijoiden vastaanotosta 9 päivänä huhtikuuta 1999 annetun lain (493/1999) 6 §:n 4 momentti ja 20 §, sellaisena kuin niistä on 20 § osaksi laissa 118/2002,

muutetaan 2 §:n 2 kohta, 3 §:n 1 momentti, 6 §:n otsikko sekä 2 ja 3 momentti, 7, 8, 10 ja 11 § sekä 44 §:n 1 momentti,

sellaisena kuin niistä ovat 2 §:n 2 kohta ja 8 § laissa 362/2005, 6 §:n 2 momentti mainitussa laissa 118/2002, 7 § osaksi viimeksi mainitussa laissa ja laissa 1292/2002 sekä 10 ja 11 § osaksi viimeksi mainitussa laissa sekä

lisätään lakiin uusi 6 b—6 d, 7 a, 11 a ja 11 b § sekä 12 §:ään, sellaisena kuin se on osaksi mainitussa laissa 1292/2002, uusi 4 momentti ja 22 §:ään, sellaisena kuin se on osaksi mainitussa laissa 362/2005, uusi 5 momentti seuraavasti:

HE 166/2005
HaVM 26/2005
EV 214/2005

2 §

Määritelmät

Tässä laissa tarkoitetaan:

2) kotouttamisella viranomaisten järjestämiä kotoutumista edistäviä ja tukevia toimenpiteitä, voimavaroja ja palveluja sekä maahanmuuttajien tarpeiden huomioon ottamista muita yhteiskunnan palveluja ja toimenpiteitä suunniteltaessa ja järjestettäessä;

3 §

Soveltamisala

Kotouttamista tukevien ja edistävien toimenpiteiden ja palvelujen piiriin voi kuulua Suomeen muuttanut henkilö, jolla on kotikuntalaissa (201/1994) tarkoitettu kotikunta Suomessa.

6 §

Työministeriön tehtävät

Työministeriön yhteydessä toimii kotouttamisen ja turvapaikanhakijoiden vastaanoton neuvottelukunta. Neuvottelukunta suunnittelee, kehittää ja yhteensovittaa maahanmuuttajien kotouttamista ja turvapaikanhakijoiden vastaanottoa ja tilapäistä suojelua saavien vastaanottoa.

Neuvottelukunnan asettamisesta, tehtävistä ja kokoonpanosta säädetään muutoin valtioneuvoston asetuksella.

6 b §

Työvoima- ja elinkeinokeskuksen ja lääninhallituksen tehtävät

Työvoima- ja elinkeinokeskus huolehtii työministeriön ohjauksessa ja valvonnassa maahanmuuttajien kotouttamisen alueellisesta yhteensovittamisesta, turvapaikanhakijoiden vastaanotosta ja tilapäistä suojelua saavien vastaanoton suunnittelusta, ohjauksesta,

seurannasta sekä muista erikseen määrättävistä tehtävistä.

Lääninhallitus osallistuu toimialaansa kuuluvissa asioissa maahanmuuttajien kotoutumista edistävien ja tukevien toimenpiteiden ja palveluiden suunnitteluun, ohjaukseen ja valvontaan sekä huolehtii, että maahanmuuttajien tarpeet otetaan huomioon muita lääninhallituksen toimialaan kuuluvia palveluja ja toimenpiteitä suunniteltaessa ja järjestettäessä.

Työvoima- ja elinkeinokeskuksen tueksi voidaan perustaa maahanmuuttoasiain toimikunta. Toimikunnan tehtävänä on maahanmuuttajien kotouttamisen kehittäminen ja suunnittelu, muut maahanmuuttoon liittyvät kysymykset sekä etnisen yhdenvertaisuuden ja hyvien etnisten suhteiden edistäminen.

Maahanmuuttoasiain toimikunnan perustamisesta ja toimialueesta päättävät asianomaiset työvoima- ja elinkeinokeskukset neuvoteltuaan lääninhallituksen kanssa. Toimikunnan asettaa työvoima- ja elinkeinokeskus. Toimikunnan asettamisesta, kokoonpanosta ja tehtävistä säädetään muutoin työministeriön asetuksella.

6 c §

Työvoimatoimiston tehtävät

Työvoimatoimisto vastaa yhdessä työvoima- ja elinkeinokeskuksen kanssa maahanmuuttajien kotoutumista edistävien ja tukevien työvoimapalvelujen, luku- ja kirjoitustaidon opetuksen ja perusopetuksen järjestämisestä työnhakijaksi rekisteröidylle maahanmuuttajalle sekä huolehtii sille muista tässä laissa osoitetuista tehtävistä.

Työvoimatoimisto ohjaa sellaisen maahanmuuttajan, jolla 11 §:n mukaan on oikeus kotoutumissuunnitelmaan, kunnan toimenpiteiden ja palvelujen piiriin yhteistyössä kunnan kanssa, jos hän ei terveydentilansa tai siihen rinnastettavan syyn vuoksi voi osallistua työvoimapolitiittisiin toimenpiteisiin.

Työvoimatoimisto ja kunta tekevät yhteistyötä kotoutumista edistävien ja tukevien toimenpiteiden ja palvelujen järjestämisessä ja niitä koskevassa tiedottamisessa.

6 d §

Kunnan tehtävät

Kunnalla on yleis- ja yhteensovittamisvastuu maahanmuuttajien kotouttamisen kehittämisestä, suunnittelusta ja seurannasta. Kunta järjestää kotoutumista edistäviä ja tukevia toimenpiteitä ja palveluja maahanmuuttajille.

Kunta huolehtii siitä, että maahanmuuttajan kotoutumista edistetään ja tuetaan 7 §:ssä tarkoitetuilla toimenpiteillä ja palveluilla, jos hänellä toimeentulotukea saavana 11 §:n mukaan on oikeus kotoutumissuunnitelmaan tai työvoimatoimisto ohjaa hänet 6 c §:n 2 momentin nojalla kunnan toimenpiteiden ja palvelujen piiriin.

Kunta tekee työvoimatoimiston kanssa yhteistyötä kotouttamisessa sekä antaa maahanmuuttajalle tietoja työvoimatoimiston ja muiden palvelujen tuottajien tarjoamista palveluista.

7 §

Kotoutumista edistävät ja tukevat toimenpiteet ja palvelut

Työvoimatoimisto ja kunta voivat järjestää kotoutumista edistävinä ja tukevinä toimenpiteinä ja palveluina:

- 1) ohjausta, neuvontaa ja tiedottamista;
- 2) perehdyttämistä yhteiskuntaan ja sen toimintaan;
- 3) suomen tai ruotsin kielen opetusta;
- 4) työvoimapolitiittiseen aikuiskoulutukseen ja työmarkkinatoimenpiteisiin rinnastettavia toimenpiteitä;
- 5) luku- ja kirjoitustaidon opetusta sekä perusopetusta täydentävää opetusta;
- 6) tulkkausta;
- 7) tasa-arvoa ja yhdenvertaisuutta edistäviä toimenpiteitä ja palveluja;
- 8) alaikäisten maahanmuuttajien erityistarpeiden vaatimia toimenpiteitä ja palveluja;
- 9) erityistä tukea tarvitseville ryhmille järjestettäviä toimenpiteitä ja palveluja;
- 10) muita toimenpiteitä ja palveluja, jotka kannustavat maahanmuuttajaa omatoimisesti hankkimaan yhteiskunnassa tarvittavia tietoja ja taitoja.

Edellä tarkoitettujen toimenpiteiden ja pal-

velujen järjestämisessä otetaan huomioon lapsen etu.

7 a §

Kotouttamisohjelma

Maahanmuuttajien kotoutumisen edistämiseksi ja tukemiseksi laaditaan kotouttamisohjelma. Ohjelma sisältää suunnitelman kotoutumista edistävästä ja tukevasta toimenpiteistä, palveluista, yhteistyöstä ja vastuista sekä maahanmuuttajien tarpeiden huomioon ottamisesta muita yhteiskunnan palveluja ja toimenpiteitä suunniteltaessa ja järjestettäessä. Ohjelmaan sisällytetään myös etnisen tasa-arvon ja hyvien etnisten suhteiden edistäminen ja syrjinnän ehkäiseminen.

Kunta vastaa kotouttamisohjelman laatimisesta, toimeenpanosta, kehittämisestä sekä ohjelman toteutumisen ja vaikutusten seurannasta. Työvoimatoimiston ja tarpeen mukaan muiden viranomaisten on kunnan aloitteesta osallistuttava oman toimialansa osalta ohjelman laatimiseen ja toimeenpanoon. Maahanmuuttajia, kunnassa vaikuttavia kansalaisjärjestöjä, työntekijä- ja työnantajajärjestöjä ja muita tahoja kuullaan kotouttamisohjelmaa laadittaessa ja toimeenpantaessa.

Toimenpiteet ja palvelut suunnitellaan siten, että niiden avulla voidaan tehokkaasti ja oikea-aikaisesti edistää ja tukea maahanmuuttajien kotoutumista.

8 §

Pakolaisista aiheutuvien kustannusten korvaaminen

Jos kunta on laatinut tai sitoutuu laatimaan 7 a §:ssä tarkoitetun maahanmuuttajien kotouttamisohjelman, työvoima- ja elinkeinokeskus korvaa pakolaisten vastaanotosta aiheutuneet kustannukset kunnalle valtion talousarvion rajoissa.

10 §

Kotoutumissuunnitelma

Kotoutumissuunnitelma on maahanmuuttajan henkilökohtainen suunnitelma 7 §:ssä tarkoitetuista toimenpiteistä ja palveluista, jotka

edistävät ja tukevat hänen mahdollisuuksiaan hankkia riittävä suomen tai ruotsin kielen taito ja muita yhteiskunnassa ja työelämässä tarvittavia tietoja ja taitoja sekä edistävät ja tukevat hänen mahdollisuuksiaan osallistua yhteiskunnan toimintaan. Kotoutumissuunnitelmassa otetaan huomioon myös maahanmuuttajan perheen kotoutumista edistävät ja tukevat toimenpiteet ja palvelut.

Kotoutumissuunnitelma voi sisältää myös perusopintoja ja ammatillisia opintoja, lukio-opintoja, korkeakoulututkintoihin johtavaa koulutusta sekä täydennyskoulutusta ja jatkokoulutusta.

Työvoimatoimisto päättää maahanmuuttajalle yksilöidysti osoitettavien 1 ja 2 momentissa tarkoitettujen kunnan tai maahanmuuttajan omatoimisesti järjestämien kotoutumista edistävien toimenpiteiden toimenpidekohtaisesta rinnastamisesta julkisesta työvoimapalvelusta annetun lain (1295/2002) 6 luvun 1 §:n 3 momentissa tarkoitettuun työvoimapolitiittiseen aikuiskoulutukseen tai 8 luvussa tarkoitettuihin työmarkkinatoimenpiteisiin. Rinnastamisen edellytyksenä on, että toimenpide edistää maahanmuuttajan kotoutumista ja parantaa maahanmuuttajan työllistymismahdollisuuksia. Tarkempia säännöksiä rinnastamisen edellytyksistä voidaan antaa valtioneuvoston asetuksella.

11 §

Oikeus kotoutumissuunnitelmaan

Oikeus kotoutumissuunnitelmaan on Suomessa asuvalla maahanmuuttajalla, joka on työtön ja rekisteröity julkisesta työvoimapalvelusta annetun lain 3 luvun 5 §:n mukaisesti työhallinnon asiakaspalvelun tietojärjestelmään tai joka saa toimeentulotuesta annetun lain (1412/1997) mukaista toimeentulotukea. Maahanmuuttajan kotoutumissuunnitelma korvaa julkisesta työvoimapalvelusta annetun lain 5 luvun 2 §:ssä tarkoitettua työnhakusuunnitelmaa.

Alle 18-vuotiaalle maahanmuuttajalle, jolla ei ole oikeutta kotoutumissuunnitelmaan 1 momentin mukaan, on tarjottava suunnitelman laatimista, jos hän itse tai hänen van-

hempansa pyytävät sitä tai kunnan viranomaiset katsovat hänen hyötyvän kotoutumissuunnitelmassa sovittavista palveluista ja toimenpiteistä.

Oikeus kotoutumissuunnitelmaan kestää kolme vuotta maahanmuuttajan ensimmäisen kotikunnan väestötietojärjestelmään merkitsemisestä. Aikaa, jona maahanmuuttajalla on oikeus suunnitelmaan, voidaan pidentää enintään kahdella vuodella, jos se on tarpeen luku- ja kirjoitustaidon tai perusopetuksen oppimäärän hankkimista varten, tai maahanmuuttajan iän, vamman, sairauden tai lastensuojelutoimenpiteestä aiheutuvan tarpeen vuoksi, äitiys- tai isyysvapaata vastaavan ajan mahdollistamiseksi taikka muusta vastaavasta perustellusta syystä. Oikeutta suunnitelmaan pidentää myös aika, jona maahanmuuttajalla ei ole oikeutta työmarkkinatukeen työttömyysturvalain 3 luvun 4 §:n 3 kohdan mukaan.

11 a §

Kotoutumissuunnitelman laatiminen

Maahanmuuttaja, kunta ja työvoimatoimisto laativat yhdessä kotoutumissuunnitelman. Jos maahanmuuttaja ei ole kunnan sosiaalipalvelujen tarpeessa, maahanmuuttaja ja työvoimatoimisto voivat laatia suunnitelman keskenään.

Jos maahanmuuttajalla ei ole velvollisuutta toimeentulotuesta annetun lain 2 a §:n mukaan ilmoittautua työttömäksi työnhakijaksi, maahanmuuttaja ja kunta laativat yhdessä suunnitelman.

Viranomaisen, jonka kanssa maahanmuuttaja laatii kotoutumissuunnitelman, on selvitettävä maahanmuuttajalle suunnitelmasta ja siihen liittyvistä toimenpiteistä aiheutuvat viranomaisten vastuut sekä maahanmuuttajan oikeudet ja velvollisuudet.

Kotoutumissuunnitelma on laadittava viimeistään silloin, kun asiakkaan työttömyys tai toimeentulotuen saaminen on kestänyt yhdenjaksoisesti kaksi kuukautta tai 11 §:n 2 momentissa tarkoitettua kotoutumissuunnitelman laatimispyynnöstä on kulunut kaksi kuukautta. Maahanmuuttaja on pyrittävä oh-

jaamaan kotoutumista edistävään ja tukevaan toimenpiteeseen kuukauden kuluessa suunnitelman laatimisesta lukien.

11 b §

Kotoutumissuunnitelman muuttaminen, kesto ja keskeytyminen

Kotoutumissuunnitelman muuttamisesta, kestosta ja keskeytyneen suunnitelman jatkamisesta neuvotellaan maahanmuuttajan ja suunnitelman laatimiseen osallistuneiden viranomaisten kesken. Suunnitelma voidaan katsoa keskeytyneeksi kuukauden kuluttua siitä, kun maahanmuuttaja on työllistynyt pysyväisluontoisesti kokoaikatyöhön tai yritystoimintaan taikka aloittanut ammattiin tai tutkintoon johtavat päätoimiset opinnot.

Päätöksen työvoimatoimiston asiakkaana olevan maahanmuuttajan kotoutumissuunnitelman muuttamisesta, kestosta ja keskeyttämisestä tekee työvoimatoimisto ja 11 a §:n 2 momentissa tarkoitetun maahanmuuttajan osalta kunta.

Jos maahanmuuttaja uudelleen rekisteröityy työttömäksi työnhakijaksi, keskeytyneen suunnitelman jatkamisesta on sovittava 11 §:n 1 ja 2 momentissa säädetyin edellytyksin viimeistään viikon kuluttua siitä, kun maahanmuuttaja on rekisteröity työhallinnon asiakastietojärjestelmään.

Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 2005

Tasavallan Presidentti
TARJA HALONEN

12 §

Kotoutumistuki

Maahanmuuttajalla on oikeus kotoutumistukeen samalta ajalta kuin hänellä on oikeus kotoutumissuunnitelmaan 11 ja 11 b §:n nojalla.

22 §

Toimeentulotuki

Vastaanottokeskus voi myöntää turvapaikkaa Suomesta hakeneelle ja tilapäistä suojelua hakeneelle henkilölle toimeentulotukena matkakustannukset hänen lähtömaahansa tai kotimaahansa palaamista varten, jos hänelle ole ei myönnetty oleskelulupaa tai jos hän peruuttaa hakemuksensa ja hän vapaaehtoisesti poistuu maasta.

44 §

Muutoksenhakukielto

Työvoimatoimiston 10 §:n 3 momentissa tarkoitettuun päätökseen saa hakea muutosta valittamalla vain pääasian yhteydessä.

Tämä laki tulee voimaan 2 päivänä tammikuuta 2006.

Ministeri *Tuula Haatainen*

N:o 1216

Laki**julkisesta työvoimapalvelusta annetun lain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 2005

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan julkisesta työvoimapalvelusta 30 päivänä joulukuuta 2002 annetun lain (1295/2002) 1 luvun 7 §:n 1 momentin 9—12 kohta, 3 luvun 2 §:n 1 momentti, 5 luvun 1 §:n 2 momentti ja 6 §:n 3 momentti, 7 luvun 1—3 §, 4 §:n 1 momentti, 6 §:n 3 momentti, 7 §:n 4 momentti ja 9—12 §, sellaisina kuin niistä ovat 5 luvun 6 §:n 3 momentti osaksi laissa 1050/2004, 7 luvun 3 ja 11 § osaksi laissa 1352/2003 ja 7 luvun 4 §:n 1 momentti laissa 944/2003, sekä *lisätään* 3 luvun 3 §:ään uusi 4 momentti ja 7 lukuun uusi 9 a ja 12 a § seuraavasti:

1 luku

Yleiset säännökset

7 §

Määritelmät

Tässä laissa tarkoitetaan:

9) *työllistämistuella* työttömän työnhakijan työllistymisen edistämiseksi tarkoitettua tukea, jota voidaan myöntää työnantajalle palkkauskustannuksiin (*palkkatuki*) tai henkilöasiakkaalle toimeentulon turvaamiseksi;

10) *työllistämistuen perustuella* tukea, joka on päivältä työttömyysturvalain 6 luvun 1 §:n 1 momentissa tarkoitettun peruspäivärahan suuruinen ilman korotusosaa ja työllistymisohjelmallisää;

11) *palkkauskustannuksilla* työntekijälle maksettavaa palkkaa ennen vakuutetun lakisääteisten maksujen ja verojen pidätystä ja sen lisäksi työnantajan lakisääteistä sosiaali-

turva-, työeläkevakuutus-, tapaturmavakuutus- ja työttömyysvakuutusmaksua sekä paikallista ryhmähenkivakuutusmaksua;

12) *vaikeasti työllistyvällä* työmarkkinatukeen oikeutettua työtöntä työnhakijaa, joka on saanut työmarkkinatukea työttömyytensä perusteella vähintään 500 päivältä tai jonka oikeus työttömyyspäivärahaan on päättynyt työttömyysturvalain 6 luvun 7 tai 9 §:ssä tarkoitettun enimmäisajan johdosta;

3 luku

Työvoimatoimiston palvelujen perusteet

2 §

Palvelutarpeen arviointi ja palvelujen tarjoaminen

Palvelutarve arvioidaan vuorovaikutuksessa asiakkaan ja työvoimatoimiston kesken. Työttömän työnhakijan palvelutarpeen arvi-

oinnin yhteydessä työvoimatoimisto tekee arvion asiakkaan valmiuksista työllistyä avoimille työmarkkinoille ja työttömyyden pitkitymisen todennäköisyydestä. Palvelutarpeen arvioinnin perusteella tarjotaan palveluja, jotka parhaiten turvaavat osaavan työvoiman saatavuutta ja edistävät henkilöasiakkaan sijoittumista avoimille työmarkkinoille.

3 §

Palveluprosessin eteneminen

Jos työtön työnhakija on vaikeasti työllistytvä tai hänen työttömyytensä on pitkittynyt niin, että hän uhkaa tulla vaikeasti työllistytväksi, työvoimatoimiston on tehostetusti järjestettävä 1 ja 2 momentissa tarkoitettuja palveluja sekä tarvittaessa ohjattava työtön työnhakija muiden palvelujen piiriin 4 §:n 1 momentissa tarkoitettulla tavalla.

5 luku

Työnhakusuunnitelma

1 §

Työnhakusuunnitelman laatiminen

Yhdessä vaikeasti työllistyvän kanssa on laadittava uudistettu yksilöity työnhakusuunnitelma. Uudistettua yksilöityä työnhakusuunnitelmaa on viivytyksettä tarkistettava 3 luvun 3 §:n 4 momentin mukaisten tehostettujen palvelujen tarjoamiseksi, jos työnhakijan oikeus työttömyysaikaiseen työmarkkinatukeen on lakkautettu työttömyysturvalain 8 luvun 4 a §:n nojalla.

6 §

Työvoimatoimiston velvollisuudet

Työnhakusuunnitelma on edellytyksenä:

1) työttömän työnhakijan osoittamiselle työhön, jonka palkkauskustannuksiin myönnetään palkkatukea tai osoitetaan työllisyys-

määrärahoja taikka jonka ajalta myönnetään 7 luvun 5 §:ssä tarkoitettua osa-aikalisää;

2) työttömän työnhakijan osoittamiselle 8 luvun 1 §:ssä tarkoitettuun työelämävalmennukseen;

3) työllistämistuen myöntämiselle työttömälle työnhakijalle toimeentulon turvaamiseksi.

7 luku

Työllistymisen edistäminen työllisyysmäärärahojen avulla

1 §

Palkkatuki

Työttömän työnhakijan työllistymisen edistämiseksi ja työmarkkinoille sijoittumisen edellytysten parantamiseksi voidaan työnantajalle myöntää palkkatukea. Palkkatuen myöntäminen edellyttää, että tuella palkattavan osaamisessa ja ammattitaidossa arvioidaan olevan puutteita tai hänen tuottavuutensa tarjolla olevassa työtehtävässä arvioidaan alentuneen työttömyyden keston, vajaakuntoisuuden tai muun syyn johdosta.

Palkkatuella järjestettävän työn tarkoituksena on parantaa työttömän työnhakijan ammattitaitoa, osaamista ja työmarkkina-asemaa sekä edistää pitkään työttömänä olleen pääsemistä avoimille työmarkkinoille.

Työvoimatoimisto voi palkkatukea myönnettäessä asettaa tuen saamiselle tuella palkattavan ja tuen tarkoituksen toteuttamisen kannalta tarpeellisia ehtoja.

2 §

Työnantajaan liittyvät palkkatuen edellytykset

Palkkatukea voidaan myöntää kunnalle, kuntayhtymälle ja yhteisölle sekä muulle työnantajalle, ei kuitenkaan valtion virastolle tai laitokselle.

Palkkatukea ei myönnetä, jos:

1) työnantaja on hakemuksen jättämistä edeltäneiden yhdeksän kuukauden aikana tuotannollisista tai taloudellisista syistä irtisanoanut tai lomauttanut työntekijöitä työssäkäyntialueella samoista tai samanlaisista tehtävistä taikka lyhentänyt heidän työaikaansa;

2) tukeen perustuva työhön ottaminen aiheuttaisi työnantajan palveluksessa olevien muiden työntekijöiden irtisanomisen tai lomauttamisen taikka heidän työolosuhteidensa tai etuuksiensa huonontumisen;

3) tuen kohteena olevan työpaikan arvioidaan täyttyvän ilman tukeakin;

4) työnantaja saa tuella palkattavan henkilön palkkaamiseen tai työllistämisen edistämiseen samalta ajalta muuta valtion tukea;

5) tuki vääristäisi samoja tuotteita tai palveluja tarjoavien tahojen välistä kilpailua.

Valtioneuvoston asetuksella voidaan säätää poikkeuksista 2 momentin 3 ja 4 kohdassa säädettyihin edellytyksiin.

3 §

Työsuhteeseen liittyvät palkkatuen edellytykset

Palkkatukea voidaan myöntää, jos työnantaja sitoutuu maksamaan kyseiseen työsuhteeseen sovellettavan työehtosopimuksen mukaisen palkan tai, jollei sovellettavaa työehtosopimusta ole, tavanomaisen ja kohtuullisen palkan kyseisestä työstä. Palkkatuen myöntäminen vaikeasti työllistyvän palkkaamiseen edellyttää lisäksi, että työnantaja sitoutuu maksamaan vähintään työllistämistuen perustuen suuruista palkkaa työkyvyttömyysajalta, jolta työntekijä ei saa sairausvakuutuslain (1224/2004) 8 luvun 7 §:n mukaisen omavastuunajan vuoksi päivärahaa eikä muuta vastaavaa lakisääteistä korvausta tai työnantajalta muulla perusteella sairausajan palkkaa.

Palkkatukea ei myönnetä, jos työsuhde, jota varten tuki on tarkoitettu, on alkanut ennen kuin tuen myöntämisestä on tehty päätös.

Työnantaja ei saa sijoittaa tuella palkattua muun työn järjestäjän tehtäviin. Valtioneuvoston asetuksella voidaan kuitenkin säätää kunnan, yhdistyksen ja säätiön sekä sosiaalisista yrityksistä annetussa laissa (1351/2003) tarkoitetun sosiaalisen yrityksen oikeudesta sijoittaa tuella palkattu muun työn järjestäjän tehtäviin ja edelleen sijoituksen ehdoista.

Yritykselle palkkatukea voidaan myöntää toistaiseksi voimassa olevan työsopimuksen perusteella. Palkkatukea voidaan kuitenkin

myöntää määräaikaisen työsopimuksen perusteella yritykselle:

1) vajaakuntoisen, pitkäaikaistyöttömän tai vaikeasti työllistyvän palkkaamiseen;

2) oppisopimuskoulutukseen;

3) metsänparannustöiden suorittamiseen.

4 §

Valtion virastolle tai laitokselle osoitettavat määrärahat

Valtion virastolle tai laitokselle voidaan osoittaa määrärahoja työttömän työnhakijan palkkaamisesta aiheutuviin palkkauskustannuksiin noudattaen, mitä 1 §:ssä, 2 §:n 2 ja 3 momentissa, 3 §:n 1—3 momentissa sekä 11 §:n 1, 2, 4 ja 6 momentissa palkkatuesta säädetään. Määrärahoista voidaan maksaa työntekijän palkkauskustannukset kokonaisuudessaan niiltä päiviltä, joilta työnantaja on velvollinen maksamaan palkkaa, kuitenkin enintään viideltä päivältä viikossa. Määrärahoista voidaan maksaa lisäksi muita työn järjestämisestä aiheutuneita kustannuksia sen mukaan kuin valtioneuvosto työllisyysmäärärahojen alueellisen jaon yhteydessä päättää.

6 §

Alueelliset näkökohdat ja aluevelvoite

Kunnalla on oikeus saada palkkatukea työntekijöistä, jotka työvoimatoimisto on osoittanut sen työllistettäväksi aluevelvoitteen perusteella.

7 §

Kuntoutus-, koulutus- tai työntekomahdollisuuden järjestäminen

Jos 1 tai 2 momentissa tarkoitettua työtöntä ei voida työllistää avoimille työmarkkinoille eikä hänelle voida järjestää soveltuvaa koulutusta tai kuntoutusta, hänen kotikuntansa on työvoimaviranomaisen osoituksesta järjestettävä hänelle työntekomahdollisuus kahdeksan kuukauden ajaksi (*työllistämisvelvoite*). Kunnan on järjestettävä työntekomahdollisuus

siten, että työllistettävä voi aloittaa työn työttömyyspäivärahan enimmäisajan täytyessä. Kunnalla on oikeus saada palkkatukea työntekijöistä, jotka työvoimatoimisto on osoittanut sen työllistettäväksi työllistämismääräytteen perusteella.

9 §

Työllistämistuen määrä

Työllistämistukea myönnetään päivää ja henkilöä kohti vähintään työllistämistuen perustuki. Työllistämistukena voidaan myöntää työllistämistuen perustuen lisäksi lisäosaa.

Työllistämistuen lisäosa on enintään 60 prosenttia työllistämistuen perustuen määrästä. Kunnalla on työllistäessään työllistämismääräytteen nojalla oikeus saada palkkatuen lisäosaa 60 prosenttia työllistämistuen perustuen määrästä.

Vaikeasti työllistyvän työllistämiseksi voidaan myöntää palkkatuki korotettuna lisäosalla, jonka määrä on enintään 90 prosenttia työllistämistuen perustuen määrästä (*korkein korotettu palkkatuki*). Korkeimmalla korotetulla palkkatuella järjestetään työtä ensisijaisesti sellaisille vaikeasti työllistyville, jotka eivät 1 luvun 7 §:n 1 momentin 12 kohdassa tarkoitettun työttömyyden alettua ole olleet työssä tai joiden työssäolo avoimilla työmarkkinoilla on ollut vähäistä ja satunnaista ja joita ei ole aikaisemmin työllistetty työnantajalle myönnetyllä palkkatuella.

Palkkatuki voi olla enintään tuella palkatusta työnantajalle aiheutuvien palkkauskustannusten suuruinen. Tukea ei makseta, jos palkkauskustannukset kuukaudessa ovat pienemmät kuin perustuen kuukautta kohti laskettu määrä. Korkeimmalla korotetulla palkkatuella katettavista palkkauskustannuksista eri työnantajatahoilla ja palkkauskustannusten enimmäismäärän ylittävän tuen vähentämisestä säädetään valtioneuvoston asetuksella.

Poiketen 1 ja 2 momentissa säädetystä osa-aikalisä on puolet osa-aikatyöhön siirtyneen työntekijän kokoaikatyön ja osa-aikatyön palkan erotuksesta. Osa-aikalisän enimmäismäärästä ja palkan erotuksen määrittelystä säädetään valtioneuvoston asetuksella.

9 a §

Palkkatuen lisäosan myöntämisen erityiset edellytykset

Palkkatuen lisäosan myöntäminen edellyttää, että tuella palkattavan osaamisen tai ammattitaidon puutteet ja niistä johtuva tuotavuuden alentuminen on todettu 3 luvun 2 §:n 1 momentissa tarkoitetussa osaamisen ja palvelutarpeen arvioinnissa. Lisäosan myöntäminen yritykselle edellyttää lisäksi, että yritys sitoutuu parantamaan tuella palkattavan osaamista tai ammattitaitoa koulutuksen avulla taikka muutoin.

Poiketen 1 momentissa säädetystä palkkatuen lisäosa voidaan myöntää:

- 1) oppisopimuskoulutukseen;
- 2) yritykselle, kun tuella palkattava on vajaakuntoinen tai vaikeasti työllistyvä;
- 3) muulle kuin 2 kohdassa tarkoitetulle työnantajalle ja sosiaaliselle yritykselle, kun tuella palkattava on vajaakuntoinen, pitkäaikaistyötön tai vaikeasti työllistyvä.

10 §

Työllistämistukeen oikeuttava työaika ja -korvauspäivät

Palkkatuen perustuki tai lisäosalla korotettu palkkatuki voidaan myöntää täysimääräisenä sellaisen työsuhteen perusteella, jonka työaika on palkanmaksukautta vastaavana ajanjaksona vähintään 85 prosenttia alan säännöllisestä työajasta.

Kunnalle voidaan myöntää 9 §:n 2 momentin mukainen määrä palkkatukea työllistämismääräytteen perusteella kokoaikatyöhön ja aluevelvoitteen perusteella työhön, jonka työaika palkanmaksukautta vastaavana ajanjaksona on vähintään 75 prosenttia alan säännöllisestä työajasta.

Myönnettäessä palkkatuki vaikeasti työllistyvän palkkaamiseksi voidaan poiketa 1 momentista.

Palkkatukea maksetaan niiltä päiviltä, joilta työnantaja on velvollinen maksamaan palkkaa, kuitenkin enintään viideltä päivältä viikossa. Palkkatukea ei kuitenkaan makseta päiviltä, joilta työnantajalla on oikeus saada tuella palkatun palkkauskustannuksiin saira-

usvakuutuslain 7 luvun 4 §:n nojalla päivärahaetuutta.

Työllistämistukea toimeentulon turvaamiseksi maksetaan enintään viideltä päivältä viikossa. Valtioneuvoston asetuksella säädetään tarkemmin tukeen oikeuttavista korvauspäivistä.

11 §

Työllistämistuen kesto

Työllistämistukea voidaan myöntää henkilöä kohden enintään 10 kuukaudeksi kerrallaan tai oppisopimuskoulutukseen koko sen ajaksi. Kunnalle palkkatukea myönnetään aluevelvoitteen perusteella henkilöä kohden enintään kuudeksi kuukaudeksi kerrallaan.

Palkkatuki vaikeasti työllistyvän tai vajaakuntoisen työllistämiseksi voidaan myöntää henkilöä kohden enintään 24 kuukaudeksi kerrallaan. Korkein korotettu palkkatuki voidaan myöntää enintään 12 kuukaudeksi, jonka jälkeiseltä ajalta palkkatuki myönnetään työllistämistuen perustuen suuruusena.

Poiketen 1 ja 2 momentista sosiaalisista yrityksistä annetussa laissa tarkoitetulle sosiaaliselle yritykselle myönnettävä palkkatuki voidaan myöntää henkilöä kohden kerrallaan:

1) 36 kuukaudeksi, jos työllistettävä on vajaakuntoinen;

2) 24 kuukaudeksi, jos tuella palkattava on pitkäaikaistyötön tai vaikeasti työllistyvä;

3) enintään 24 kuukaudeksi korkeimpana korotettuna palkkatukena, jos tuella palkattava on vajaakuntoinen.

Palkkatuki voidaan 1 momentista poiketen myöntää enintään 24 kuukaudeksi, jos valtion virasto tai laitos, kunta, yhdistys tai säätiö palkkaa tuella henkilön suunnittelemaan ja järjestämään työttömille työ- ja koulutuspaikkoja sekä muita työllistymistä edistäviä toimenpiteitä.

Osa-aikalisää voidaan myöntää samalle henkilölle kerrallaan enintään 12 kuukauden ajan. Enimmäisajan osa-aikalisää saaneelle voidaan myöntää uudelleen osa-aikalisää, kun hän on ollut kokoaikatyössä saman työnantajan palveluksessa vähintään 12 kuukautta.

Sen jälkeen, kun joku on ollut palkkatuella tuetussa työssä enimmäisajan yhden tai useamman työnantajan palveluksessa, häntä ei

voida osoittaa uudelleen palkkatuella tuettuun työhön, ennen kuin hän on ollut viimeisten kuuden kuukauden aikana vähintään viisi kuukautta työttömänä työnhakijana työvoimatoimistossa. Vajaakuntoinen voidaan kuitenkin rajoituksen estämättä osoittaa uudelleen palkkatuella tuettuun työhön, jos se on hänen alentunut työkykynsä ja muut työllistymismahdollisuutensa huomioon ottaen taroituksenmukaista.

Korkeimman korotetun palkkatuen 2 momentissa ja 3 momentin 3 kohdassa tarkoitettujen enimmäisaikojen laskenta aloitetaan alusta, kun tuella palkattu on:

1) tullut työttömyyspäivärahan työssäoloehdon ja työttömyyspäivärahan enimmäisajan täyttymisen jälkeen uudelleen oikeutetuksi työmarkkinatukeen; tai

2) saanut työmarkkinatukea työttömyytensä perusteella vähintään 500 päivältä sen jälkeen, kun hän on ollut työssä, jonka palkkauskustannuksiin on maksettu korkeinta korotettua palkkatukea tai tämän lain voimaan tullessa voimassa olleiden säännösten mukaista yhdistelmätukea.

12 §

Lisätuki

Kunnalle maksetaan lisätukea sen perusteella, kuinka suuren osuuden alueensa työvoimasta kunta on keskimäärin kuukauden aikana työllistänyt työllisyysmäärärahoilla. Lisätukea maksetaan vain niistä työllistetyistä, joiden määrä ylittää työllistettyjen osuuden kunnan työvoimasta. Lisätuen suuruus määräytyy seuraavasti:

Työllistettyjen osuus työvoimasta	Lisätuen osuus
vähintään 0,5 %	10 %
vähintään 1,0 %	20 %
vähintään 2,0 %	30 %

12 a §

Työllistämistuen rahoitus

Työllistämistuet, lisätuet sekä valtion vi-

rastolle ja laitokselle osoitettavat määrärahat rahoitetaan työllisyysmäärärahoista.

Työllistämistuen perustuki rahoitetaan kuitenkin työmarkkinatukimäärärahoista noudattaen, mitä tässä laissa työllisyysmäärärahojen käyttämisestä säädetään, kun palkkatuella palkattu on vaikeasti työllistyvä tai työmarkkinatukeen oikeutettu, joka on saanut työmarkkinatukea työttömyyden perusteella vähintään 130 päivältä ja joka ei työttömyyden alettua ole ollut työssä tai jonka työssäolo avoimilla työmarkkinoilla on ollut vähäistä ja satunnaista ja jota ei työttömyyden alettua ennen palkkatuen käyttöä ole työllistetty palkkatuella. Työllistämistuen perustuki rahoitetaan työmarkkinatukimäärärahoista myös, kun työmarkkinatukeen oikeutetulle henkilölle myönnetään starttiraha.

Edellä 2 momentissa tarkoitettu työllistämistuen perustuki rahoitetaan työmarkkinatukimäärärahoista koko tukikauden ajan.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2006.

Ennen tämän lain voimaantuloa tehtyihin työllistämistukea tai yhdistelmätukea koskeviin päätöksiin sovelletaan lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

Lain 1 luvun 7 §:n 1 momentin 12 kohdassa ja 7 luvun 12 a §:n 2 momentissa tarkoitettuihin työmarkkinatuen maksupäiviin luetaan myös ennen lain voimaantuloa maksettu työmarkkinatuki. Sovellettaessa lain 7 luvun 9 §:n 3 momenttia ja 12 a §:n 2 momenttia aiempaan työllistämiseen palkkatuella rinnastetaan työllistäminen ennen lain voimaantuloa työnantajalle palkkauskustannuksiin myönnetyllä työllistämistuella tai yhdistelmätuella.

Jos muussa laissa tai sen nojalla annetuissa säännöksissä viitataan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleiden säännösten mukaiseen työnantajalle myönnettävään työllistämistukeen tai yhdistelmätukeen, viittauksen on katsottava tarkoittavan tämän lain mukaista vastaavaa tukea, jollei tästä laista muuta johdu. Jos muussa laissa tai sen nojalla annetuissa säännöksissä viitataan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleen työttömyysturvalain 7 luvun 6 §:n 1 momentin 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuun henkilöön, viittauksen on katsottava tarkoittavan myös tässä laissa tarkoitettua vaikeasti työllistyvää.

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 2005

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Ministeri Tuula Haatainen

N:o 1217

Laki**työttömyysturvalain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 2005

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan 30 päivänä joulukuuta 2002 annetun työttömyysturvalain (1290/2002) 7 luvun 6 ja 11 §, 9 luvun 2 § ja 7 §:n 3 momentti, 11 luvun 7 ja 11 § sekä 12 luvun 2 §, sellaisena kuin niistä on 9 luvun 7 §:n 3 momentti laissa 1353/2003,
muutetaan 1 luvun 5 §:n 1 momentin 9 ja 11 kohta, 5 luvun 4 §:n 4 momentti, 7 luvun 1 §:n 4 momentti ja 5 §:n 2 momentti, 11 luvun 1 §:n 1 momentti, 2 §:n 5 momentin 4 kohta, 4 §:n 1 momentti sekä 15 a § ja 14 luvun 3 §,
 sellaisina kuin niistä ovat 1 luvun 5 §:n 1 momentin 11 kohta laissa 970/2003, 11 luvun 4 §:n 1 momentti laissa 459/2005 ja 15 a § laissa 354/2004 sekä 14 luvun 3 § osaksi laissa 945/2003 ja mainitussa laissa 459/2005, sekä
lisätään 8 lukuun uusi 4 a §, 13 luvun 6 §:ään uusi 2 momentti ja 14 lukuun uusi 3 a—3 d § seuraavasti:

1 luku

Yleiset säännökset

5 §

Määritelmät

Tässä laissa tarkoitetaan:

9) *työssäolovelvoitteella* työssä- tai koulutuksessaoloa, joka edellytetään ennen kuin työttömyysetuutta voidaan maksaa toistuvan 8 kohdassa tarkoitetun työhaluttomuutta osoittavan menettelyn jälkeen, taikka työssä- tai koulutuksessaoloa taikka osallistumista työvoimapolitiittiseen toimenpiteeseen, joka edellytetään ennen kuin työmarkkinatukea voidaan maksaa työttömyysajalta 8 luvun 2 §:n 3 momentissa, 4 a §:ssä tai 6 §:n 3 momentissa tarkoitetun menettelyn jälkeen;

11) *korkeimmalla korotetulla palkkatuella* julkisesta työvoimapalvelusta annetun lain 7 luvun 9 §:n 3 momentissa tarkoitettua tukea; ja

5 luku

Työttömyyspäivärahan saamisen edellytykset

4 §

Palkansaajan työssäoloehtoon luettava työ

Laskettaessa 3 §:ssä tarkoitetun työssäoloehdon täyttymistä huomioon otetaan puolet niiden kalenteriviikkojen lukumäärästä, joihin tehdyn työn palkkauskustannuksiin

työnantaja on saanut korkeinta korotettua palkkatukea.

7 luku

Työmarkkinatukea koskevat yleiset säännökset

1 §

Oikeus työmarkkinatukeen

Tuella palkatulla ei ole oikeutta työttömyysetuuteen ajalta, jolta työnantajalle maksetaan korkeinta korotettua palkkatukea tai muuta julkisesta työvoimapalvelusta annetussa laissa tarkoitettua palkkatukea, jota rahoitetaan mainitun lain 7 luvun 12 a §:n 2 momentin mukaisesti työmarkkinatukimäärärahoista.

5 §

Matka-avustus

Matka-avustusta ei myönnetä sellaisen työsuhteen perusteella:

1) jonka palkkauskustannuksiin työnantajalle on myönnetty julkisesta työvoimapalvelusta annetun lain 7 luvun 1 §:ssä tarkoitettua palkkatukea; tai

2) joka on alkanut ennen kuin työvoimaviranomainen on antanut avustuksen myöntämisestä työvoimapoliittisen lausunnon.

8 luku

Työmarkkinatuen erityiset työvoimapoliittiset rajoitukset

4 a §

Työmarkkinatukioikeuden lakkauttaminen

Henkilön, joka on saanut työttömyytensä perusteella työmarkkinatukea vähintään 500 päivältä tai jonka oikeus työttömyyspäivärahaan on päätynyt 6 luvun 7 tai 9 §:ssä

tarkoitettun enimmäisajan täyttymisen vuoksi ja joka työttömyyspäivärahoikeuden päättymisen jälkeen on saanut työmarkkinatukea työttömyytensä perusteella vähintään 180 päivältä, oikeus saada työmarkkinatukea työttömyysajalta lakkautetaan, jos hän:

1) kieltäytyy tai eroaa ilman pätevää syytä taikka hänet omasta syystä erotetaan työstä tai työvoimapoliittisesta aikuiskoulutuksesta;

2) kieltäytyy ilman pätevää syytä julkisesta työvoimapalvelusta annetun lain 8 luvussa tarkoitettusta työkokeilusta, työelämävalmennuksesta tai työharjoittelusta, josta on sovittu hänen kanssaan laaditussa työnhaku-, aktiivointi- tai kotoutumissuunnitelmassa;

3) keskeyttää ilman pätevää syytä taikka omasta syystä joutuu keskeyttämään työkokeilun, työelämävalmennuksen tai työharjoittelun.

Henkilöllä, jonka oikeus työttömyysaikaiseen työmarkkinatukeen on lakkautettu 1 momentin mukaisesti, on uudelleen oikeus saada työmarkkinatukea työttömyysajalta sen jälkeen, kun hän on ollut työssäoloehdon täyttymistä laskettaessa huomioon otettavassa työssä, 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettussa koulutuksessa tai 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettussa työvoimapoliittisessa toimenpiteessä vähintään viisi kuukautta.

Edellä 1 momentissa tarkoitettujen työmarkkinatuen maksupäivien laskenta alkaa uudelleen alusta, kun henkilö on tullut työssäoloehdon ja työttömyyspäivärahan enimmäisajan täyttymisen jälkeen uudelleen oikeutetuksi työmarkkinatukeen.

11 luku

Toimeenpanoa koskevat säännökset

1 §

Työttömyysetuuden hakeminen

Peruspäivärahaa, työmarkkinatukea ja koulutuspäivärahaa haetaan kirjallisesti Kansaneläkelaitokselta. Ansiopäivärahaa ja koulutuspäivärahaa haetaan kirjallisesti siltä työttömyyskassalta, jonka jäsen työnhakija on. Hakemus matka-avustuksesta voidaan jättää myös työvoimatoimistoon.

2 §

Velvollisuus tietojen antamiseen

Työmarkkinatuen saajan on lisäksi ilmoitettava työttömyysetuuden maksajalle seuraavat itseään, puolisoaan ja perhettään koskevat tiedot ja niissä tapahtuneet muutokset:

4) sellaisen työsuhteen päättyminen, jonka ajalta henkilölle itselleen on maksettu työmarkkinatukea tai johon työnantajalle on maksettu korkeinta korotettua palkkatukea;

4 §

Työvoimapoliittinen lausunto

Työvoimatoimisto tai työvoimatoimikunta antaa työvoimapoliittisen lausunnon 2 luvussa ja 7 luvun 3—5 ja 7 §:ssä, 8 luvussa ja 9 luvun 7 §:n 2 momentissa sekä julkisesta työvoimapaalvelusta annetun lain 5 a luvun 2 §:n 1—3 momentissa säädetyistä edellytyksistä. Työvoimapoliittisessa lausunnossa on todettava työllistymisohjelman laatiminen, työllistymisohjelman alkamisajankohta, toimenpiteen sisältyminen työllistymisohjelmaan sekä muut työllistymisohjelmallisen maksamiseksi tarpeelliset seikat.

15 a §

Takaisinperintäsaatavan vanhentuminen

Päätös 10 ja 12 §:ssä tarkoitettua liikaa maksetun etuuden, tuen tai avustuksen takaisinperinnästä on tehtävä viiden vuoden kuluessa maksupäivästä lukien. Takaisinperintäpäätöksellä vahvistettu saatava vanhenee viiden vuoden kuluttua päätöksen antamisesta, jollei vanhentumista ole sitä ennen katkaistu. Takaisinperintäpäätöksellä vahvistettua saatava vanhentuminen katkeaa siten kuin velan vanhentumisesta annetun lain (728/2003) 10 ja 11 §:ssä säädetään. Vanhentumisajan katkaisemisesta alkaa kulua uusi viiden vuoden vanhentumisaika.

13 luku

Tietojen saamista ja luovuttamista koskevat säännökset

6 §

Oikeus tietojen oma-aloitteiseen luovuttamiseen

Kansaneläkelaitoksella on salassapitosäännösten ja muiden tiedon saantia koskevien rajoitusten estämättä oikeus antaa kunnalle sellaisten henkilöiden henkilötunnukset ja muut yksilöintitiedot, joille maksettua työmarkkinatukea rahoitetaan kunnan varoista 14 luvun 3 a §:n nojalla sekä tiedot heille edellisenä kuukautena maksetun työmarkkinatuen määrästä.

14 luku

Erinäisiä säännöksiä

3 §

Ansiopäivärahan ja peruspäivärahan rahoitus

Palkansaajan ansiopäivärahan rahoituksesta säädetään työttömyysetuuksien rahoituksesta annetussa laissa ja yrittäjien ansiopäivärahan rahoituksesta työttömyyskassalaissa.

Peruspäiväraha ja siihen liittyvä lapsikortus rahoitetaan valtion varoista ja palkansaajan työttömyysvakuutusmaksun tuotosta. Peruspäivärahan 6 luvun 1 §:n 1 momentin mukaiset korotusosat ja työllistymisohjelmalliset rahoitetaan työttömyysvakuutusmaksun tuotosta.

3 a §

Työmarkkinatuen rahoitus

Työmarkkinatuki ja siihen liittyvä lapsikortus rahoitetaan valtion varoista sen maksukauden loppuun, jonka aikana henkilölle on tullut maksetuksi työttömyytensä perusteella työmarkkinatukea yhteensä 500 päivältä. Sen jälkeiseltä työttömyysajalta työttömän työn-

hakijan toimeentulon turvaamiseksi maksettu työmarkkinatuki ja siihen liittyvä lapsikorotus rahoitetaan puoliksi valtion ja työmarkkinatuen saajan kotikunnan varoista.

Työmarkkinatuen 500 maksupäivän laskeminen alkaa uudelleen alusta sen jälkeen, kun henkilö on tullut työssäoloehdon ja työttömyyspäivärahan enimmäisajan täyttymisen jälkeen uudelleen oikeutetuksi työmarkkinatukeen. Edellä 7 luvun 1 §:n 2 momentissa tarkoitettujen toimenpiteiden ajalta maksettu työmarkkinatuki ja siihen liittyvä lapsikorotus sekä 7 luvun 5 §:ssä tarkoitettu matka-avustus rahoitetaan kuitenkin aina valtion varoista, eikä niiden ajalta maksettua työmarkkinatukea eikä 10 luvun 3 §:ssä tarkoitettua koulutuksen ajalta maksettua työmarkkinatukea lasketa mukaan työmarkkinatuen 500 maksupäivään. Edellä 7 luvun 8 §:ssä ja julkisesta työvoimapalvelusta annetun lain 10 luvun 3 §:n 3 momentissa tarkoitettua ylläpitokorvaukset rahoitetaan valtion varoista.

3 b §

Etuuksien kattamiseksi suoritettavat ennakot

Valtion on suoritettava Kansaneläkelaitokselle peruspäivärahaa varten kuukausittain ennakkoa siten, että ennakkojen määrä vastaa valtion sinä vuonna suoritettavaksi arvioitua määrää ja että ennakot ovat riittävät menojen kattamiseen jokaisena kuukautena. Työttömyysvakuutusrahaston on suoritettava Kansaneläkelaitokselle korotusosia ja työllistymisohjelmallisia varten ennakkoa siten, että ennakkoiden määrä vastaa työttömyysvakuutusrahaston sinä vuonna suoritettavaksi arvioitua määrää ja että ennakot riittävät menojen kattamiseen jokaisena kuukautena.

Valtion on suoritettava Kansaneläkelaitokselle työmarkkinatukea ja ylläpitokorvauksia varten kuukausittain ennakkoa siten, että ennakkoiden määrä vastaa valtion sinä vuonna suoritettavaksi arvioitua määrää. Lisäksi valtion tulee suorittaa Kansaneläkelaitokselle sellainen määrä varoja, että Kansaneläkelaitoksen maksuvalmius työmarkkinatuen maksamiseen on kunakin ajankohtana riittävästi turvattu (*maksuvalmiussuoritus*). Maksuvalmiussuoritus tulee palauttaa valtiolle, kun sitä ei enää tarvita työmarkkinatuen maksuval-

miuden turvaamiseen. Vuoden lopussa palauttamatta olevan maksuvalmiussuorituksen arvioitu määrä otetaan huomioon valtion osuuden ennakkosuorituksena, kun vahvistetaan valtion rahoitusosuuden määrää seuraavalle vuodelle.

Kansaneläkelaitos voi käyttää 1 momentissa tarkoitettuja ennakoita myös sosiaaliturva-asetuksen 69 ja 70 artiklan mukaisiin kustannuksiin.

3 c §

Kuntien rahoitusosuuden perintä

Kansaneläkelaitos perii kunnilta kuukausittain jälkikäteen niiden rahoitusosuuden, jota Kansaneläkelaitos käyttää osana maksaansa työmarkkinatukea. Jos kunta ei ole maksanut rahoitusosuuttaan viimeistään asetuksessa säädettyinä eräpäivänä, peritään viivästysajalta korkolain (633/1982) 4 §:n 1 momentissa tarkoitettua korkokannan mukainen viivästyskorko.

Työmarkkinatuen saajan kotikuntana pidetään kuntaa, joka 3 a §:n 1 momentissa mainittuna työmarkkinatuen maksupäivänä on hänen väestötietolaisissa (507/1993) tarkoitettuun väestötietojärjestelmään merkitty kotikuntansa.

3 d §

Muita rahoitusta koskevia säännöksiä

Työmarkkinatukena maksettu koulutuspäiväraha lapsikorotuksineen rahoitetaan valtion varoista. Mitä 3 a §:ssä ja jäljempänä 2 momentissa säädetään työttömyyspäivärahasta ja lapsikorotuksista, sovelletaan myös koulutuspäivärahana maksettavaan työttömyysetuuteen.

Valtioneuvoston asetuksella säädetään tarkemmin Kansaneläkelaitoksen ja työttömyyskassojen ennakkoiden ja lopullisen rahoituksen vahvistamisesta ja maksamisesta, 3 a §:ssä tarkoitettua kunnan rahoitusosuuden perimisestä Kansaneläkelaitokselle sekä 3 b §:n 2 momentissa tarkoitettua maksuvalmiussuorituksen suorittamisesta.

Tämän lain mukaisesta toiminnasta Kan-

saneläkelaitokselle aiheutuvat hallintokulut luetaan sen hallintokustannuksiksi.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2006.

Ennen lain voimaantuloa tehtyihin yhdistelmätukea koskeviin päätöksiin sovelletaan lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä. Sovellettaessa 7 luvun 5 §:n 2 momentin 1 kohtaa palkkatukeen rinnastetaan ennen tämän lain voimaantuloa myönnetty yhdistelmätuki ja työnantajalle palkkauskustannuksiin myönnetty työllistämistuki.

Lain 8 luvun 4 a §:ää sovelletaan, jos siinä tarkoitettu työmarkkinatuen hakijan menettely on tapahtunut lain voimassa ollessa.

Lain 8 luvun 4 a §:ssä ja 14 luvun 3 a §:ssä tarkoitettuihin maksupäiviin luetaan myös ne päivät, joilta on ennen lain voimaantuloa maksettu työmarkkinatuki. Työttömyyden perusteella maksettuna työmarkkinatukena pidetään myös kuntouttavasta työtoiminnasta annetun lain mukaisen kuntouttavan työtoiminnan aikaista työmarkkinatukea, joka on maksettu ennen lain voimaantuloa. Lain 14 luvun 3 ja 3 a—3 d §:ää sovelletaan maksukausilta, joilta Kansaneläkelaitos on maksanut työmarkkinatukea tuen hakijalle lain tultua voimaan.

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 2005

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Ministeri Tuula Haatainen

N:o 1218

Laki**toimeentulotuesta annetun lain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 2005

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan toimeentulotuesta 30 päivänä joulukuuta 1997 annetun lain (1412/1997) 9 §:n 4 momentti,
muutetaan 6 ja 7 §, 11 §:n 2 momentin 2 kohta, 12 §:n 2 momentin 3 kohta ja 15 §:n 2 momentti, sellaisina kuin niistä on 11 §:n 2 momentin 2 kohta laissa 49/2005, sekä
lisätään lakiin uusi 5 a—5 d, 7 a—7 c ja 9 a § sekä 24 §:ään uusi 2 momentti seuraavasti:

1 luku

Yleiset säännökset

5 a §

Valtionosuus perustoimeentulotuen kustannuksista

Kunnalle suoritetaan valtionosuutta 7 §:ssä tarkoitetun perustoimeentulotuen rahoittamiseen. Valtionosuuden määrä on 50 prosenttia kunnan perustoimeentulotuen kustannuksista. Kuntaan rinnastetaan Kainuun hallintokokousta annetussa laissa (343/2003) tarkoitettu maakunta.

Valtionosuutta koskevissa asioissa valtionapuviranomaisena toimii lääninhallitus.

5 b §

Valtionosuuden ennakkojen vahvistaminen, maksaminen ja tarkistaminen

Lääninhallituksen on vahvistettava kunnille kunakin varainhoitovuotena suoritetta-

vien ennakkojen määrä hakemuksetta viimeistään tammikuun 10 päivänä.

Ennakon suuruus määräytyy kaksi vuotta ennen varainhoitovuotta alkaneena vuonna toteutuneiden perustoimeentulotuen kustannusten perusteella. Kuukausittainen ennako on 50 prosenttia mainittujen kustannusten kahdestoistaosasta.

Ennakot maksetaan kunnalle kuukausittain yhtä suurina erinä viimeistään kunkin kuukauden 11 päivänä. Ennakot maksetaan täysinä euroina.

Ennakkojen tarkistamista varten kunnan on vuosittain viimeistään elokuun 31 päivänä annettava lääninhallitukselle tiedot varainhoitovuoden kesäkuun loppuun mennessä aiheutuneista perustoimeentulotuen kustannuksista sekä arvio heinä—joulukuussa aiheutuvista perustoimeentulotuen kustannuksista. Lääninhallitus tarkistaa kunnan antaman selvityksen perusteella loppuvuoden ennakoja, jos arvio varainhoitovuoden perustoimeentulotuen kustannuksista poikkeaa vähintään 10 prosenttia 2 momentin mukaisten ennakkojen laskennassa käytetyistä kustannuksista. Ennakoja tarkistetaan lokakuun alusta lukien siten, että

HE 164/2005
 StVM 34/2005
 EV 216/2005

ennakoiden vuotuinen yhteismäärä vastaa 50:tä prosenttia varainhoitovuoden arvioituista perustoimeentulotuen kustannuksista.

5 c §

Valtionosuuden vahvistaminen

Perustoimeentulotuen kustannuksiin suoritettavan lopullisen valtionosuuden määrittämiseksi kunnan on toimitettava lääninhallitukselle selvitys perustoimeentulotuen toteutuneista kustannuksista viimeistään varainhoitovuotta seuraavan vuoden huhtikuun 30 päivänä (*valtionosuusselvitys*). Kustannukset ilmoitetaan sen suuruisina kuin ne ovat perustoimeentulotukeen kohdistuvilla, varainhoitovuonna toimeentulotuen takaisinperinnässä kertyneillä erillä vähennettynä.

Lääninhallituksen on tehtävä kunnan antaman valtionosuusselvityksen perusteella päätös perustoimeentulotuen kustannuksiin suoritettavasta lopullisesta valtionosuudesta viimeistään kolmen kuukauden kuluttua selvityksen saapumisesta.

Valtionosuusselvitystä annettaessa perustoimeentulotuen kustannuksiin ei sisällytetä maahanmuuttajien kotouttamisesta ja turvapaikanhakijoiden vastaanotosta annetun lain (493/1999) nojalla valtion kokonaan korvattavaa toimeentulotukea.

5 d §

Loppuerän suorittaminen ja valtionosuuden takaisinperintä

Kunnalle suoritettava valtionosuuden loppuerä maksetaan viimeistään kuukauden kuluttua lopullisen valtionosuuden vahvistamisesta. Loppuerän maksun viivästyessä sille on maksettava vuotuista viivästyskorkoa korkolain (633/1982) 4 §:n 1 momentissa tarkoitetun korkokannan mukaan.

Kunnan liikaa saama valtionosuus peritään takaisin valtiolle vähentämällä se kunnalle myöhemmin maksettavasta ennakosta.

Edellä 2 momentissa säädetystä riippumatta lääninhallitus voi velvoittaa kunnan palauttamaan liikaa saamansa valtionosuuden määrän, jos se on huomattava. Jos palautettavaa määrää ei makseta viimeistään läänin-

hallituksen asettamana eräpäivänä, sille on maksettava vuotuista viivästyskorkoa korkolain 4 §:n 1 momentissa tarkoitetun korkokannan mukaan.

Jos lopullinen valtionosuus poikkeaa vähemmän kuin 10 euroa ennakkoina maksetun valtionosuuden määrästä, erotusta ei makseta eikä peritä takaisin.

6 §

Toimeentulotuen määräytyminen

Toimeentulotuen määrä on tämän lain mukaan määriteltujen menojen sekä käytävissä olevien tulojen ja varojen erotus. Tulot ja varat otetaan huomioon ensin 7 §:ssä tarkoitettua perustoimeentulotukea myönnettäessä.

7 §

Perustoimeentulotuki

Perustoimeentulotukea myönnettäessä otetaan huomioon perusosalla katettavat menot (*perusosa*) sekä muut perusmenot, sen mukaan kuin jäljempänä erikseen säädetään.

7 a §

Perusosa

Perusosalla katettaviin menoihin kuuluvat ravintomenot, vaatemenot, vähäiset terveydenhuoltomenot sekä henkilökohtaisesta ja kodin puhtaudesta, paikallisliikenteen käytöstä, sanomalehden tilauksesta, televisioluusta, puhelimen käytöstä ja harrastus- ja virkistystoiminnasta aiheutuvat menot sekä vastaavat muut henkilön ja perheen jokapäiväiseen toimeentuloon kuuluvat menot.

Lisäksi perusosaan sisältyy seitsemän prosenttia tarpeellisen suuruisesta asumistukilain (408/1975) 6 §:ssä tarkoitettujen asumismenojen määrästä.

7 b §

Muut perusmenot

Perusosalla katettavien menojen lisäksi

muina perusmenoina otetaan tarpeellisen suuruisina huomioon:

- 1) asumistukilain 6 §:ssä tarkoitetut asumismenot lukuun ottamatta perusosaan sisältyvää seitsemän prosentin osuutta;
- 2) taloussähköstä aiheutuvat menot;
- 3) kotivakuutusmaksu; sekä
- 4) vähäistä suuremmat terveydenhuoltomenot.

7 c §

Täydentävä toimeentulotuki

Täydentävää toimeentulotukea myönnettäessä otetaan huomioon tarpeellisen suuruisina erityismenot, joita ovat:

- 1) lasten päivähoitomenot;
- 2) muut kuin 7 a ja 7 b §:ssä tarkoitetut asumisesta aiheutuvat menot; sekä
- 3) henkilön tai perheen erityisistä tarpeista tai olosuhteista johtuvat, toimeentulon turvaamiseksi tai itsenäisen suoriutumisen edistämiseksi tarpeelliseksi harkitut menot.

Henkilön tai perheen erityisenä tarpeena tai olosuhteena voidaan pitää esimerkiksi pitkäaikaista toimeentulotuen saamista, pitkäaikaista tai vaikeaa sairautta sekä lasten harastustoimintaan liittyviä erityisiä tarpeita.

Poikkeuksellisesti voidaan ottaa huomioon myös 7 a §:n nojalla toimeentulotuen perusosalla katettavia asumismenoja.

9 a §

Perusosan tarkistaminen

Toimeentulotuen perusosan määriä tarkistetaan siten kuin kansaneläkeindeksistä annetussa laissa (456/2001) säädetään.

Edellä 9 §:ssä säädetyt perusosien määrät vastaavat sitä kansaneläkeindeksin pistelukua, jonka mukaan vuoden 2001 tammi-kuussa maksettavina olleiden kansaneläkkeiden suuruus on laskettu.

11 §

Huomioon otettavat tulot

Tuloina ei kuitenkaan oteta huomioon:

- 2) alle 18-vuotiaan lapsen säännöllisiä tuloja siltä osin kuin ne ylittävät hänen osaltaan 7 ja 7 c §:n nojalla huomioon otettavat menot;

12 §

Huomioon otettavat varat

Varoina ei kuitenkaan oteta huomioon:

- 3) alle 18-vuotiaan lapsen varoja siltä osin kuin ne ylittävät hänen osaltaan 7 ja 7 c §:n nojalla huomioon otettavat menot; eikä

15 §

Toimeentulotuen määräytymisaika

Toimeentulotuen perusteena olevia 7 ja 7 c §:ssä tarkoitettuja menoja sekä 11 ja 12 §:ssä tarkoitettuja tuloja ja varoja laskettaessa menot, tulot ja varat otetaan huomioon siltä ajanjaksolta, jota koskevana toimeentulotuki määrätään. Tulo voidaan kuitenkin jakaa eriin otettavaksi huomioon useampana toimeentulotuen määräämisen ajanjaksona, jos se tulon kertaluonteisuus taikka sen saamisen peruste tai käyttötarkoitus huomioon ottaen on kohtuullista.

24 §

Muutoksenhaku

Jos kunta on tyytymätön päätökseen, joka koskee valtionosuuden vahvistamista tai takaisinperintää 5 a—5 d §:n nojalla, sillä on oikeus 30 päivän kuluessa päätöksestä tiedon saatuaan tehdä lääninhallitukselle kirjallinen vaatimus päätöksen oikaisemisesta. Oikaisuvaatimuksen johdosta annetusta päätöksestä saa valittaa korkeimpaan hallinto- oikeuteen niin kuin hallintolainkäyttölaissa (586/1996) säädetään.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2006.

Tällä lailla kumotaan toimeentulotuesta 30 päivänä tammikuuta 1998 annettu asetus (66/1998) siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen.

Lakia sovelletaan sen voimaantulon jälkeen tehtäviin toimeentulotukea koskeviin päätöksiin.

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Sen estämättä, mitä 5 a §:ssä säädetään, vuonna 2006 valtionosuuden ennakon perusteena on 90 prosenttia kunnan vuonna 2004 toteutuneista toimeentulotukimenoista ja vuonna 2007 90 prosenttia vuonna 2005 toteutuneista toimeentulotukimenoista. Valtionosuuden kuukausittainen ennakko on 50 prosenttia sen perusteena olevien menojen kahdestoistaosasta.

Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 2005

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Ministeri Tuula Haatainen

N:o 1219

L a k i**kuntien valtionosuuslain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 2005

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 20 päivänä joulukuuta 1996 annetun kuntien valtionosuuslain (1147/1996) 7 §:n 1 ja 2 momentti,
 sellaisena kuin niistä on 7 §:n 2 momentti laissa 1360/2001, sekä
lisätään lakiin uusi 12 b § seuraavasti:

7 §

Verotuloihin perustuva valtionosuuksien taseus

Kunnalle myönnetään verotuloihin perustuvaa valtionosuuden lisäystä (*tasauslisä*), jos sen laskennallinen verotulo asukasta kohden on pienempi kuin 91,86 prosenttia euromäärästä, joka saadaan jakamalla kaikkien kuntien yhteenlasketut laskennalliset verotulot kuntienyhteenlasketulla asukasluvulla (*tasausraja*). Kunnan valtionosuuksiin lisätään tasauslisänä taseusrajan ja kunnan laskennallisen verotulon erotuksen mukainen euromäärä.

Jos kunnan laskennallinen verotulo asukasta kohden ylittää taseusrajan, vähennetään kunnan valtionosuuksista euromäärä, joka on 37 prosenttia kunnan asukasta kohden laskettujen laskennallisten verotulojen ja taseusrajan erotuksesta (*tasausvähennys*).

12 b §

Työmarkkinatuen ja toimeentulotuen huomioon ottaminen yleisessä valtionosuudessa

Kunnan yleistä valtionosuutta lisätään tai vähennetään kuntien vastuulla olevien työmarkkinatuki- ja toimeentulotukimenojen perusteella 2—4 momentissa säädetyllä tavalla lasketulla euromäärällä. Tässä pykälässä tarkoitetut laskelmat tehdään vuoden 2003 tiedoilla vuoden 2005 kustannustasossa.

Yleisen valtionosuuden lisäystä tai vähennystä laskettaessa työmarkkinatukiin, jotka on maksettu kunnassa asuville vähintään 500 päivältä työmarkkinatukea työttömyyden perusteella saaneille, lisätään kunnalle perustoitulotuesta aiheutuneet menot ja tämä euromäärä jaetaan kahdella. Näin saadusta euromäärästä vähennetään se osuus perustoitulotuen laskennallisesta kustannuksesta, jota siihen myönnetty valtionosuus ei

ole laskennallisesti kattanut, sekä ne kunnan valtionosuuden lisäykset, jotka vuodesta 2006 aiheutuvat sosiaali- ja terveydenhuollon valtionosuusprosentin noususta 0,56 prosenttiyksiköllä ja 7 §:n 1 momentissa tarkoitetun tasausrajan nostamisesta 90 prosentista yhdellä prosenttiyksiköllä.

Edellä 2 momentin mukaan laskettu euromäärä lisätään kunnan yleiseen valtionosuuteen tai vähennetään siitä kokonaan vuonna 2006. Mainittua euromäärää alennetaan kaikkien kuntien osalta 2,9 eurolla asukasta

kohden vuonna 2007 ja tämän lisäksi 2,9 eurolla asukasta kohden vuonna 2008. Tämän jälkeen yleisen valtionosuuden lisäys tai vähennys ei muutu.

Kunnalle perustoimeentulotuesta aiheutuneena menona pidetään menoa, joka vastaa 90 prosenttia kunnalle toimeentulotuesta aiheutuneesta kokonaismenosta vuonna 2003.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2006.

Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 2005

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Ministeri Tuula Haatainen

N:o 1220

Laki**sosiaali- ja terveydenhuollon suunnittelusta ja valtionosuudesta annetun lain 18 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 2005

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan sosiaali- ja terveydenhuollon suunnittelusta ja valtionosuudesta 3 päivänä elokuuta 1992 annetun lain (733/1992) 18 §:n 1 momentti, sellaisena kuin se on laissa 1069/2005, seuraavasti:

18 §

Kuntien sosiaali- ja terveydenhuollon käyttökustannusten valtionosuus

Kunnallisen sosiaali- ja terveydenhuollon kustannukset jakautuvat vuosina 2006 ja 2007 kuntien ja valtion kesken siten, että kuntien

osuus tämän lain mukaan määräytyvistä kustannuksista on 66,68 prosenttia ja valtion osuus on 33,32 prosenttia.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2006.

Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 2005

Tasavallan Presidentti**TARJA HALONEN**Ministeri *Tuula Haatainen*

N:o 1221

Valtioneuvoston asetus**julkisesta työvoimapalvelusta annetun valtioneuvoston asetuksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 2005

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty työministeriön esittelystä, *kumotaan* julkisesta työvoimapalvelusta 30 päivänä joulukuuta 2002 annetun valtioneuvoston asetuksen (1344/2002) 2 §:n 4 kohta ja 25—27 §, sellaisina kuin niistä ovat 2 §:n 4 kohta asetuksessa 1354/2003 sekä 25 ja 27 § osaksi mainitussa asetuksessa 1354/2003, sekä *muutetaan* 6 luvun otsikko ja 22—24 §, sellaisina kuin niistä on 23 § osaksi viimeksi mainitussa asetuksessa 1354/2003, seuraavasti:

6 luku

Palkkatuki

22 §

Palkkatuen myöntämisen edellytykset

Poiketen siitä, mitä julkisesta työvoimapalvelusta annetun lain 7 luvun 2 §:n 2 momentin 3 kohdassa säädetään, palkkatukea voidaan myöntää yritykselle, joka palkkaa pitkäaikaistyöttömän vuorotteluvapaalaissa (1305/2002) tarkoitetuksi sijaiseksi.

Poiketen siitä, mitä julkisesta työvoimapalvelusta annetun lain 7 luvun 2 §:n 2 momentin 4 kohdassa säädetään, työnantajalle voidaan myöntää:

1) palkkatukea, vaikka työnantaja saa opisopimuksen perusteella maksettavaa koulutuskorvausta;

2) palkkatukea korkeimpana korotettuna palkkatukena, vaikka työnantaja saa Raha-automaattiyhdistyksen avustusta tai veikkausvaroista maksettavaa avustusta tuella palkattavan henkilön palkkauskustannuksiin tai työllistämisen edistämiseen.

23 §

Palkkatuella palkatun edelleensijoitus

Kunta, työpaja tai sosiaalinen yritys voi sijoittaa palkkatuella palkkaamansa pitkäaikaistyöttömän tai vaikeasti työllistyvän työhön yritykseen, yhdistykseen, säätiöön tai yksityiselle henkilölle. Sosiaalinen yritys voi sijoittaa edelleen myös tuella palkkaamansa vajaakuntoisen. Tuella palkatun edelleen sijoittaminen edellyttää lisäksi, että kunta, työpaja tai sosiaalinen yritys:

1) ilmoittaa ennen sijoituksen alkamista työvoimatoimistolle tuella palkatun sijoittamisesta työhön; sekä

2) perii työn järjestäjältä enintään työllistämisestä aiheutuvien kustannusten ja sille maksettavan palkkatuen erotuksen päivää kohti.

Työpajalla tarkoitetaan tässä asetuksessa kunnan, yhdistyksen tai säätiön ylläpitämää sosiaalista yhteisöä, jossa työskentelyn ja työskentelyyn liittyvien ohjaus- ja valmennuspalvelujen avulla pyritään parantamaan ensisijaisesti pitkään työttömänä olleiden tai

syrjäytymisvaarassa olevien nuorten valmiuksia hakeutua koulutukseen, työhön tai yrittäjäksi.

24 §

Korkeimman korotetun palkkatuen enimmäismäärä

Työnantajana toimivalle rekisteröidylle yhdistykselle tai säätiölle, jonka tarkoituksena ei sääntöjen mukaan ole voiton hankkiminen jäsenilleen tai säätiöidyn varallisuusmassan kasvattaminen, voidaan maksaa korkeimpana korotettuna palkkatukena enintään tuella palkatun palkkauskustannukset. Muulle työnantajalle voidaan maksaa korkeimpana korotettuna palkkatukena enintään tuella palkatulle maksettava palkka ennen vakuutetun lakisääteisten maksujen ja verojen pidätystä.

Korkein korotettu palkkatuki ei yhdessä

oppisopimuskoulutuksesta maksettavan koulutuskorvauksen, Raha-automaattiyhdistyksen avustuksen tai veikkausvaroista maksettavan avustuksen kanssa saa ylittää 1 momentin mukaista enimmäismäärää.

Vähennys korkeinta korotettua palkkatukea maksettaessa tehdään ensisijaisesti tuen lisäosasta, jos myönnetty tuki ylittää 1 ja 2 momentissa tarkoitettua enimmäismäärän.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2006.

Mitä 23 §:ssä säädetään, sovelletaan myös, jos kunnalle, työpajalle tai sosiaaliselle yritykselle on myönnetty työllistämistukea tai yhdistelmätukea tämän asetuksen voimaan tullessa voimassa olleiden säännösten nojalla.

Ennen asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 2005

Ministeri *Tuula Haatainen*

Lainsäädäntöneuvos Pasi Järvinen

N:o 1222

Valtioneuvoston asetus**julkiseen työvoimapalveluun kuuluvista etuuksista annetun valtioneuvoston asetuksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 2005

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty työministeriön esittelystä, *kumotaan* julkiseen työvoimapalveluun kuuluvista etuuksista 30 päivänä joulukuuta 2002 annetun asetuksen (1346/2002) 18 §, sekä *muutetaan* 12 §:n 1 momentti ja 17 §:n 1 momentti seuraavasti:

12 §

Päiväraha toimeentulon turvaamiseksi

Asiakkaalle voidaan maksaa terveydellisten ja muiden tutkimusten, kuntoutustutkimusten ja työkunnan tutkimusten ajalta sekä 11 §:ssä mainittujen toimenpiteiden ajalta ja työpaikalla järjestettävän työkokeilun ajalta toimeentulon turvaamiseksi päivärahaa. Toimeentulon turvaamiseksi myönnettävä päiväraha on työttömyysturvalain (1290/2002) mukaisen suurimman lapsikorotuksella korotetun peruspäivärahan suuruinen ilman sanotun lain 6 luvun 1 §:n 1 momentissa tarkoitettua korotusosaa ja työllistymisohjelmallisää.

17 §

Osa-aikalisän enimmäismäärä ja sen perusteena oleva palkka

Osa-aikalisä on enintään työllistämistuen perustuki korotettuna lisäosalla, joka on 50 prosenttia työllistämistuen perustuen määrästä.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2006.

Ennen asetuksen voimaantuloa tehtyihin etuuspäätöksiin sovelletaan asetuksen voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

Ennen asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä asetuksen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 2005

Ministeri *Tuula Haatainen*

Lainsäädäntöneuvos Pasi Järvinen

N:o 1223

Valtioneuvoston asetus**julkisen työvoimapalvelun toimeenpanosta annetun valtioneuvoston asetuksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 2005

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty työministeriön esittelystä, *muutetaan* julkisen työvoimapalvelun toimeenpanosta 30 päivänä joulukuuta 2002 annetun asetuksen (1347/2002) 6 §, 7 §:n 1 momentti ja 8 §:n 2 momentti seuraavasti:

6 §

Työllistämistuen hakeminen

Työllistämistukea koskeva hakemus tehdään työvoimatoimistolle. Palkkatukea hakee työnantaja. Tukihakemukseen on liitettävä asianomaisen koulutustarkastajan lausunto, jos palkkatukea haetaan oppisopimuksen perusteella.

7 §

Työllistämistuen myöntäminen

Palkkatuen myöntää työvoimatoimisto, jonka toimialueella työpaikat sijaitsevat, tai työvoimatoimisto, johon työttömäksi työnhakijaksi rekisteröityneitä tuella on tarkoitus palkata.

8 §

Useaa vuotta tai useaa työnantajaa koskevat päätökset

— — — — —
Jos palkkatukea maksetaan saman työntekijän työllistämiseksi useammalle työnantajalle samanaikaisesti, työajan tulee olla yhteensä vähintään 85 prosenttia alan säännöllisestä työajasta. Korkein korotettu palkkatuki voidaan kuitenkin maksaa, vaikka työaika palkanmaksukautta vastaavana ajanjaksona on lyhyempi kuin 85 prosenttia alan säännöllisestä työajasta.

— — — — —
Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2006.

Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 2005

Ministeri *Tuula Haatainen*

Lainsäädäntöneuvos Pasi Järvinen

N:o 1224

Valtioneuvoston asetus**työttömyysetuuden työvoimapolitiittisista edellytyksistä annetun valtioneuvoston asetuksen 4 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 2005

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty työministeriön esittelystä, *muutetaan* työttömyysetuuden työvoimapolitiittisista edellytyksistä 30 päivänä joulukuuta 2002 annetun asetuksen (1351/2002) 4 §:n 1 momentin 2 kohta ja 2 momentin 2 kohta seuraavasti:

4 §

Työvoimatoimiston ja työvoimatoimikunnan tehtävänjako

Työvoimatoimisto antaa sitovan lausunnon Kansaneläkelaitokselle tai työttömyyskassalle:

2) työttömyysturvalain 7 luvun 3—5 ja 7 §:ssä, 8 luvun 1 §:ssä, 2 §:n 1 ja 2 momentissa ja 4 §:ssä sekä 9 luvun 7 §:n 2 momentissa tarkoitetuista työmarkkinatuen työvoimapolitiittisista edellytyksistä.

Työvoimatoimikunta antaa sitovan lausunnon Kansaneläkelaitokselle tai työttömyyskassalle:

2) työttömyysturvalain 8 luvun 2 §:n 3 ja 4 momentissa sekä 3, 4 a ja 5—7 §:ssä tarkoitetuista työmarkkinatuen työvoimapolitiittisista edellytyksistä.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2006.

Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 2005

Ministeri *Tuula Haatainen*

Lainsäädäntöneuvos Pasi Järvinen

N:o 1225

Valtioneuvoston asetus**työttömyysturvalain täytäntöönpanosta annetun valtioneuvoston asetuksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 2005

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty työministeriön esittelystä, *kumotaan* työttömyysturvalain täytäntöönpanosta 30 päivänä joulukuuta 2002 annetun valtioneuvoston asetuksen (1330/2002) 2 §:n 1 ja 2 momentti, *muutetaan* 4 luvun otsikko, 15 ja 17 §, 5 luvun otsikko ja 18—20 §, sellaisina kuin niistä ovat 4 luvun otsikko asetuksessa 1157/2003, 15 § viimeksi mainitussa asetuksessa ja asetuksessa 497/2005 sekä 17 § osaksi viimeksi mainitussa asetuksessa, sekä *lisätään* asetukseen uusi 20 a § seuraavasti:

4 luku

Peruspäivärahan, koulutuspäivärahan, perustuen ja vuorottelukorvauksen rahoitus

15 §

Ennakoiden vahvistaminen

Kansaneläkelaitoksen on vuosittain viimeistään kesäkuun 15 päivänä toimitettava:

1) sosiaali- ja terveysministeriölle arvio valtion seuraavana vuonna vastattavista peruspäivärahoista ja koulutuspäivärahoista ja niihin liittyvistä lapsikorotuksista sekä vuorottelukorvauksista;

2) työministeriölle arvio valtion seuraavana vuonna vastattavasta perustukena maksettavasta koulutustuesta sekä siihen liittyvistä lapsikorotuksista ja ylläpitokorvauksista.

Kansaneläkelaitoksen on toimitettava viimeistään marraskuun 15 päivänä sosiaali- ja terveysministeriön ja työministeriön määräämä selvitys 1 momentissa tarkoitettujen ennakoiden vahvistamista varten ja työttömyysvakuutusrahastolle arvio seuraavana vuonna maksettavista työttömyysturvalain 6

luvun 1 §:n 1 momentin sekä julkisesta työvoimapalvelusta annetun lain 9 luvun 2 §:n 2 momentin mukaisista korotusosista ja työllistymisohjelmallisista niiden ennakoiden vahvistamista varten. Ministeriöt ja työttömyysvakuutusrahasto vahvistavat seuraavan vuoden ennakot viimeistään kunkin vuoden joulukuun 1 päivänä ja vahvistavat samalla arvion lopullisen suorituksensa määrästä kuluvalta vuodelta. Sanotun arvion ja kulumassa olevalle vuodelle vahvistettujen ennakoiden erotus otetaan huomioon vuoden viimeisen ennakkoerän maksamisen yhteydessä.

Kuluvan vuoden ennakoita tulee välittömästi tarkistaa, jos niiden perusteet ovat olennaisesti muuttuneet.

17 §

Valtion ja työttömyysvakuutusrahaston lopullisen rahoituksen vahvistaminen

Kansaneläkelaitoksen on tilinpäätöksensä yhteydessä vuosittain vahvistettava määrä, joka peruspäivärahana, koulutuspäivärahana ja perustukena niihin liittyvine lapsikorotuk-

sineen ja ylläpitokorvauksineen sekä vuorot-
telukorvauksena on tullut valtion varoista
tilivuonna suorittaa, ja määrä, joka työttö-
myysvakuutusrahaston varoista on tullut pe-
ruspäivärahan ja perustuen korotusosina ja
työllistymisohjelmallisina suorittaa. Maksettu-
jen ennakoiden ja vahvistetun määrän erotus
otetaan huomioon tilinpäätöksen vahvista-
mista seuraavan toisen kuukauden ennakossa.

Kansaneläkelaitoksen on kunkin vuoden
tammikuun loppuun mennessä ilmoitettava
Vakuutusvalvontavirastolle edellisenä vuon-
na suoritettujen työttömyysturvalain 14 luvun
3 b §:n 3 momentissa tarkoitettujen ansioturvaan
kohdistuvien menojen työttömyyskassoittain eri-
teltyinä.

5 luku

Työmarkkinatuen rahoitus

18 §

Ennakoiden vahvistaminen

Kansaneläkelaitoksen on vuosittain vii-
meistään kesäkuun 15 päivänä toimitettava
työministeriölle arvio valtion seuraavana
vuonna vastattavasta työmarkkinatuen ja sii-
hen liittyvien lapsikorotusten ja ylläpitokor-
vausten määrästä.

Kansaneläkelaitoksen on vuosittain vii-
meistään marraskuun 15 päivänä toimitettava
työministeriölle arvio Kansaneläkelaitoksen
maksettavaksi seuraavana vuonna tulevasta
työmarkkinatuen ja siihen liittyvien lapsiko-
rotusten ja ylläpitokorvausten määrästä kuu-
kausittain sekä valtion kuukausikohtaisesta
rahoitusosuudesta. Mukaan tulee liittää arvio
Kansaneläkelaitoksen tarvitseman maksuval-
miussuorituksen määrästä ja ajankohdasta.
Lisäksi Kansaneläkelaitoksen tulee esittää
arvio kuluvan vuoden valtion rahoitusosuuden
lopullisesta määrästä sekä vuoden lopussa
palauttamatta olevan maksuvalmiussuorituksen
määrästä.

Työministeriö vahvistaa seuraavan vuoden
valtion rahoitusosuuden ennakot viimeistään
kunkin vuoden joulukuun 1 päivänä. Samassa
yhteydessä ministeriö vahvistaa arvion kulu-
massa olevan vuoden lopullisen suorituksensa
määrästä. Sanotun arvion ja valtion kulu-

massa olevalle vuodelle vahvistettujen enna-
koiden erotus otetaan huomioon vuoden
viimeisen ennakkoerän maksamisen yhtey-
dessä.

Kuluvan vuoden ennakoita tulee välittö-
mästi tarkistaa, jos niiden perusteet ovat
olennaisesti muuttuneet.

19 §

Ennakoiden maksaminen

Valtion tulee suorittaa työmarkkinatuen
ennakot Kansaneläkelaitoksen sairausvakuu-
tusrahastoon. Ennakot maksetaan kunkin kuu-
kauden ensimmäisenä arkipäivänä.

Edellisenä vuonna liikaa maksettu ennakko
vähennetään helmikuun vahvistetusta enna-
kosta. Kansaneläkelaitoksen on arvioitava
liikaa maksetun ennakon määrä tammikuun
15 päivään mennessä.

20 §

Kunnan rahoitusosuuden periminen ja mak- saminen

Kansaneläkelaitoksen on kuukauden 15
päivään mennessä lähetettävä kunnalle lasku
työttömyysturvalain 14 luvun 3 a §:n 1
momentin mukaisesta kunnan rahoitusosuus-
udesta edellisen kuukauden aikana maksettuihin
työmarkkinatukeen. Laskuun tulee liittää mai-
nintun lain 13 luvun 6 §:n 2 momentissa
tarkoitettujen tietojen. Laskun eräpäivä on laskun
lähettämiskuukauden 28 päivä.

20 a §

Lopullisen rahoituksen vahvistaminen

Kansaneläkelaitoksen on tilinpäätöksensä
yhteydessä vuosittain vahvistettava määrä,
joka työmarkkinatukena, lapsikorotuksina ja
ylläpitokorvauksina on tullut valtion varoista
tilivuonna suorittaa, sekä määrä, joka kuntien
on tullut rahoitusosuutenaan työmarkkinatu-
keen suorittaa. Lisäksi Kansaneläkelaitoksen
on vahvistettava tilivuoden lopussa palautta-
matta olleen maksuvalmiussuorituksen mää-
rä.

Valtion suoritettavaksi vahvistetun määrän
ja niiden valtion maksamien ennakoiden

erotus, joista on vähennetty 19 §:n 2 momentissa tarkoitettu määrä, otetaan huomioon tilinpäätöksen vahvistamista seuraavan toisen kuukauden ennakossa.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2006.

Ennen asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä asetuksen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 2005

Ministeri *Tuula Haatainen*

Lainsäädäntöneuvos Pasi Järvinen

SDK/SÄHKÖINEN PAINOS

N:o 1226

**Maa- ja metsätalousministeriön asetus
lihasta ja lihatuotteista Euroopan yhteisön sisämarkkinakaupassa annetun maa- ja
metsätalousministeriön asetuksen kumoamisesta**

Annettu Helsingissä 22 päivänä joulukuuta 2005

Maa- ja metsätalousministeriön päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §
Tällä asetuksella kumotaan 27 päivänä
syyskuuta 2002 annettu maa- ja metsätalous-
ministeriön asetus lihasta ja lihatuotteista
Euroopan yhteisön sisämarkkinakaupassa
(821/2002) siihen myöhemmin tehtyine muu-
toksineen

2 §
Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä
tammikuuta 2006.

Helsingissä 22 päivänä joulukuuta 2005

Maa- ja metsätalousministeri *Juha Korkeaoja*

Eläinlääkintöylitarkastaja Terhi Laaksonen

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/41/EY (32004L0041); EUVL N:o L 195, s. 12

JULKAISIJA: OIKEUSMINISTERIÖ

N:o 1215—1226, 4 arkkia

EDITA PRIMA OY, HELSINKI 2005

EDITA PUBLISHING OY, PÄÄTOIMITTAJA JARI LINHALA

ISSN 1455-8904